

а и светих и праведних жена. Праоци су они претходници Христови по духу и по телу, те наравно и наши праоци, који су током живота осећали и прорицали спасене света и човека силаском Сина Божјег у овај свет, или су исказивали жудњу за спасењем.

Свети Оци су старозаветни оци Христови по телу; они из чијег племена је произишао Господ наш Исус Христос телом, преко Пресвете Богородице.

Сви св. Праоци и Оци су још и они који су сачували у живом памћењу Божије обећане о доласку Спаситеља дато из Раја протераном човеку због одступања од заповести Божије.

(Прва књига Мојсијева 3.15 и 22.18; 2. Књига о Царевима 7.12-13). Они најављују Бога који се рађа као човек, Бога који богоразумно и светотајински силази у свет као човек, тј. да има људско порекло. Иако се рађа као човек, Христос се не рађа по законима створеног света него по Благовољењу Оца. То је Богочовек Христос, Син Човечији, по свему истоветан нама осим по безгрешности Својој. Као такав Он је, дакле, нови Адам, Адам који не одступа од воље Очеве, Адам који доноси живот свету уместо смрти, коју побеђује Васкрсењем. Стога је, дакле, и Јеванђелист Матеј нашао за сходно да у детаљима опише ту људску минију Господа Исуса Христа, а Света Црква да тим Матејевим описом започне Нови Завет – нови савез Бога са људима. То је завештаније с неба које Света Црква чува и којему сви следујемо.

ТРИ НЕДЕЉЕ ПРЕД БОЖИЋ, ПРЕМА ОБИЧАЈНОМ КАЛЕНДАРУ, СЛАВЕ СЕ ДЕТИНЦИ, МАТЕРИЦЕ И ОЦИ.

У ТЕ ДАНЕ ДЕЦА ДАРУЈУ РОДИТЕЉЕ, ОДНОСНО МАЈКЕ ИЛИ ОЧЕВИ ДЕЦУ ЗЕМАЉСКИМ ДАРОВИМА НАКОН РАЗВЕЗИВАЊА.

ОВИ ОБИЧАЈИ ИМАЈУ СИМВОЛИКУ ДАРИВАЊА ПО УГЛЕДУ НА МУДРАЦЕ СА ИСТОКА КОЈИ СУ БОГОМЛАДЕНЦА ДАРИВАЛИ ЗЛАТОМ, ТАМЈАНОМ И СМИРНОМ. ЧЕСТИТАМО ПАРОХИЈАНИМА ОВЕ ДАНЕ СА ЖЕЉОМ ДА РАДОСНО ДОЧЕКАЈУ БОГОМЛАДЕНЦА ХРИСТА!

НЕДЕЉА 29. ПО ДУХОВИМА – ДЕТИНЦИ

20/7. дец.

Глас 4. На јутрењу Јев. васк. 7. (Јн. 20.1-10). На Лит. ап. 257. (Кол. 3.4-11); Јев. Ап. зч. 85. (17.12-19).

На јутрењу Богомудри Јован, апостол Христов почаствован насловом Богослов у 7. Васкрсном Јеванђељу описује своје учешће у догађајима по Христовом Васкрсењу. Прву вест о томе чуо је од Марје Магдалене, која је рано дошавши на гроб Распетога Исуса, нашла **”камен дишнућ са гроба”** и те њему и ап. Петру то описала. Они пожуреше гробу да провере. Виђени приказ увери апостоле да тело није украдено и они се вратеше у град размисљајући о ономе што су видели. Нису разумели шта се тачно догодило јер још не примише **”силу са висине”** – Духа Светога да им отвори очи.

И ове недеље чујемо из Посланице св. ап. Павла Колошанима обећање: **”када се јави Христос, живој наци, онда ће те се и ви с Њиме јавити у слави.”** И наше је време препуно идолопоклонства и злу посвећених страсти, као и онда у Колосу, древном античком граду, када је упућена ова посланица, те се и нама упућује упозорење да се клонимо идолопоклонства и зла.

По исцелењу десет губаваца (Лк. 17.12-19) Исус пробајући њихову веру упућује их свештеницима да би их они огласили чистим. Послушавши Га очистеше се од губе али се само један, и то Самарјанин, врати да захвали Господу на чудесном исцелењу. Кроз ову слику можемо и ми данас да проверимо своју веру јер уколико нама који се просвећујемо овом литургијом, недостаје захвалности, то је знак да немамо праве, искрене и духовне побожности.

СВЕТИ СПИРИДОН ЧУДОТВОРАЦ ЕПИСКОП ТРИМУТРИСКИ 25/12. дец.

Рођен је на Кипру у породици земљорадника. Био је и остао једноставан и смеран до смрти. Када му је умрла жена предао се служењу Богу. И као епископ задржао је једноставан начин живота, радио је на земљи и делио плодове. Божјом вољом показао је чудеса многа: заустављање тока реке, васкрсавање мртвих, исцељења, прозорљивост... Учествовао је у Првом Васељенском Сабору. Упокојио се 348. Године И његове чудотворне мошти почитају на Крфу, осим десне руке која је у Риму.

НЕДЕЉА 30. ПО ДУХОВИМА - Св. ПРАОТАЦ – Материце 27/14. дец.

Глас 5. На јутрењу Јев. васк. 8. (Јн. 20.11-18). На Лит. ап. 257. (Кол. 3.4-11 и 3.12-16); Јев. Ап. зч. 91. (18.18-27) и 76. (14.16-24).

У 8. васкрсном Јеванђељу подсећамо се, поново доживљавамо осећај слутње да се нешто значајно, судбинско, надвременско догађа; да се свет препорађа, мења појавом Васкрслог Господа пред уплаканом Маријом којој првој објави: **”узлазим Оцу Мојему и Оцу вашему, и ...”**

На св. Литургији из књиге Апостола чујемо поруку ап. Павла Колошанима да треба живети и мислити са Васкрслим Господом, обући се **”у милосрђе, доброту, смиреност, кројивост, дугоштрљивост, њодносети један другога и оирашијајући”** и **”иоврх свега обуцише се у љубав, која је свега савршенства”**.

А у продужетку литургије, после припреме и молитве да се удостојимо примања св. Јеванђеља, слушамо причу о богатом младићу коме Христос одговара на питање како да заслужи Царство Небеско; да и поред тога што је испоштовао Закон и правила вере, и доброг је понашања треба да се одрекне свих земаљских добара, што растужи младића. У част св. Праотца слушамо из Јеванђеља о вечери на коју позвани не дођоше већ се оправдаваше овоземаљским обавезама те им Господар поручује: **”...много је званих али је мало изабраних.”**

Петти дан пред Божић 2. јануара/20. дец. њочине ѡрсолава Преѡиразиѡиѡва Рождесѡива Христѡвоѡ која ѡраје све до самоѡ ѡразника Рождесѡива.

Тројар који се ѡје ѡ мелодији 4. ѡласа ѡвори нам о овом ѡредслављу Божића.

ПРИПРЕМИ СЕ ВИТЛЕЈЕМЕ, ОТВОРИ СЕ СВИМА ЕДЕНЕ, РАДУЈ СЕ ЕУФРАТЕ,

ЈЕР ДРВО ЖИВОТА У ПЕТИНИ ПРОЦВЕТА ОД ДЈЕВЕ;

МИСЛЕНИ РАЈ СЕ ПОКАЗА У ЊЕНОЈ УТРОБИ,

И У ЊЕМУ БОЖАНСКИ ПЛОД. ОД ЊЕГА ЈЕДУЋИ ЖИВИ ТЕМО БИТИ И НЕТЕМО УМРЕТИ КАО АДАМ. ХРИСТОС СЕ РАЂА, ДА ОБНОВИ ПАМИ ЉУДСКИ ЛИК.

Овај дан Црква прославља и литургијски спомен:

СВЕТИ ИГЊАТИЈЕ БОГОНОСАЦ

2. јан/20. дец.

Ученик св. ап. и јев. Јована Богослова Назван је Богоносцем што га је, по предању, као дете узео Господ Исус Христос на Своје Пречист рукеу време Свог земаљског живота, а И зато што је стално носио у уму И на устима име Божије. У време цара Трајана, 106. Год. Одведен је у ланцима у Рим због проповедања речи Господне и тамо пострадао. Бачен је лавовима у Колосеуму. Проповеда се да је на његовом срцу, које лавови нису такли, било исписано **”Исус Христос”**